

GAFFA

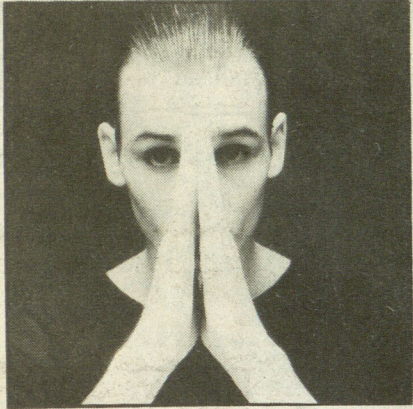
KØBENHAVN

Demobands

Rockborgmesteren

Baby Hotel Hunger

Paris Paris fra Nørrebro

Ja, sådan ser de ud, Front & Fantasy

Hall-pop på nyt selskab

Den travle mand nu i samarbejde med tidligere ADS-musiker

En ny musikkonstellation og et nyt pladeselskab har set dagens lys og står bag noget så udsædvanligt som præsentationen af en debut-maxi, der udkommer *gatefold* (på dansk: En enkelt maxi i samme cover-udstyr som en dobbelt-LP).

Bandet hedder Front & Fantasy og selskabet Sound Of Music.

Bag de to F'er gemmer sig Martin Hall, efterhånden kendt fra utallige projekter, og Martin Krog, tidligere set som bassist i punk-gruppen ADS.

Punk er der imidlertid ikke tale om på denne 12-tommer med a-siden »Treatment« og b-siden »Re-Treat« (et kortere remix). Teksten fortsætter, hvor Hall tidligere er sluppet. Altså noget med denne kærlighed. De store ord bruges, men generelt er sangen lettere tilgængelig end

tidligere Hall-tekster.

Kompositorisk er musikken også genkendelig som noget, Hall har været involveret i. Maskinen kører. Ingen overraskelser. Pop-forsøg (uden at noget negativt menes med *forsøg*). Ved siden af »Free-Force Structure« Halls mest kommercielle, skal vi sige *forsøg* igen?

Iøvrigt deles begge Martin'er om æren af at have frembragt det tvedelte nummer. Hall synger, spiller guitar og har lagt strings på. Krog står for resten.

Sound Of Music

Bag pladeselskabet Sound Of Music står Peter Sørensen og Birgitte Wester, 27 og 23 år. Tidligere medarbejdere på den alternative distribution, Dansk SAM, tidligere mangeårige koncertarrangører i Loppen og Den grå Hal og

nuværende indehavere af reklamebureauet Stolen Images, som gør sig i plakater og pladecovers.

Trods fortid på SAM synes de, at Sound Of Music tjener sig bedst med en distributionsaftale med Sonet.

Repertoiremæssigt kommer det nye pladeselskabs politik til at dreje sig om ny rock, oplyser Birgitte Wester.

— Men vi vil være meget forsigtige med at tage ind. Vi vil ikke lige pludselig stå med en kæmpegæld, så foreløbig vil vi lige se, hvordan Front & Fantasy og en kommende maxi med Sharing Patrol går, før andre band-udgivelser kan komme på tale.

Hall/Krog-maxien har allerede solgt første oplag. Reklame- og myte-fiffet i den forbindelse er, at det kun er disse første 1.000 eksemplarer, der er udstyret med *gatefold*.

boris

Århus-Beograd: Cockpit M. go!

Cockpit Music har eksisteret siden 1978 og har hele tiden været tættere tilknyttet ny-rock-scenen end til jazz-miljøet, selvom gruppens musik må rubriceres som da i hvert fald en *slags jazz*. Blæseren Thorsten S. Høeg har sideløbende gjort sig bemærket som digter og forfatter — og tekstforfatter til Sods/Sort Sol, hvor han også en overgang spillede med.

Cockpit Music, københavnsk avantgarde-jazz-trio med tilknytning til miljøet omkring bl.a. Sort Sol, giver 31. januar koncert i Huset.

Gruppen, der består af saxofonisten (og digteren) Thorsten S. Høeg, percussionisten Pere Oliver Jørgens og guitaristen Søren Tarding, har flere gange tidligere gjort sig heldigt bemærket i det århusianske, bl.a. ved balletforestillinger i Marselisborg Hallen under Festugen i 1985, hvor Cockpit Music stod for musikken. I øvrigt musik skruet sammen under et Frankrigs-ophold umiddelbart forinden.

Netop udlandet kalder nu igen. I marts-april skal Cockpit

Music på turné i Jugoslavien, hvor trio'en bl.a. skal spille i millionbyerne Zagreb og Beograd.

Cockpit Music's musik er inspireret af både jazz, fx Miles Davis og Coleman, Beefheart- og Pere Ubu-rock samt fjernøstlig og afrikansk musik og kan høres på indtil nu fire LP'er, hvoraf den første, dobbelt-LP'en »Transworld of Sounds« udgivet på Karma er totalt udsolgt. Den næste, »Snow Lake City« er endnu til at få, men er også praktisk taget udsolgt. De to seneste LP'er udgivet på gruppens eget pladeselskab, Ninth World Music, (begge i 1984) har solgt cirka halvdelen af deres oplag på hver 500

eksemplarer. Ifølge Pere Oliver helt normalt.

— Musik som vores sælger plademæssigt på den måde, at halvdelen af oplaget ryger inden for det første år. Resten bliver solgt inden for de følgende år til mennesker, som langsomt opdager os.

Til den ende er Cockpit Music i øjeblikket ved at oprette et »postordrefirma« sammen med navne som No Knox, Still og Picnic Five, så man kan sprede plader til interesserede over hele verden.

Koncerten i Huset kommer ifølge Jørgens til at bestå af tre sæt, hvor første indeholder ældre numre, andet byder på nyere, mere stille musik, fx ballet-kompositionerne fra Marselisborg Hallen, mens tredje sæt bliver »hårdt og pågående« med klar danseappell.

boris

Gi' en hånd til Norge

Man kan kun glæde sig over at det efterhånden lykkes flere og flere nordiske grupper at krydse landegrænserne, og ind imellem kommer det bag på én, hvad der egentlig gemmer sig der oppe i fjeldene. Så disse fremstød skal i hvert fald være velkomne, så *gi' en hånd til Norge!*

Joys Pains, det lyder umiddelbart som om at denne norske duo har et trist livssyn. Måske ville det være et hit, hvis de kaldte sig »Pains Are Joys« og anlagde et sadomasokistisk image? Nej!

Under alle omstændigheder er der go' grund til at være nysgerrig, når Joys Are Pains alis Stig Føll og Evald Otterstad, som begge har en fortid i norsk '77 punk og diverse teater, besøger Barbue i København den 16. januar. Duo'en, som kommer fra Trondheim på den norske vestkyst, befinder sig på en spændende musikalsk legeplads, hvor der blandes stilarter uden for alle normer. Fra hvid soul til eksperimenterende tekno-disko, og her er pop heller ikke noget grimt ord.

Instrumenteringen er forholdsvis traditionel bas,

guitar, synthesizer, støj, rytmebox og selvfølgelig de to nordmænds følsomme stemmer. Live betjener Joys Are Pains sig af pre-indspillede bånd med rytmer og støjefekter, resten styrer de selv, og

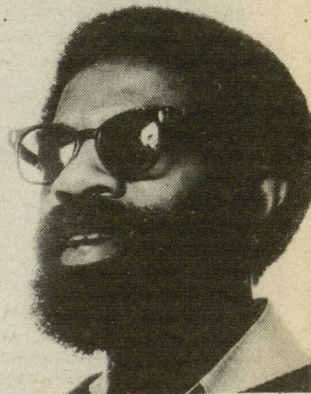
efter sigende skulle de også have overskud til lidt performance. Hvad det end er, må du selv checke, snyd ikke dig selv.

RAB

Når man snakker jazz og tenorsaxofonister, snakker man osse om Joe Henderson, han er inspirationskilde for utallige jazz-saxofonister med sit raffinerede spil.

I gennem flere år har han ført en noget tilbagetrukket tilværelse, og ifølge jazz-kendere skulle det være en væsentlig grund til at komme og høre ham, når han den 30. januar giver koncert på Montmartre.

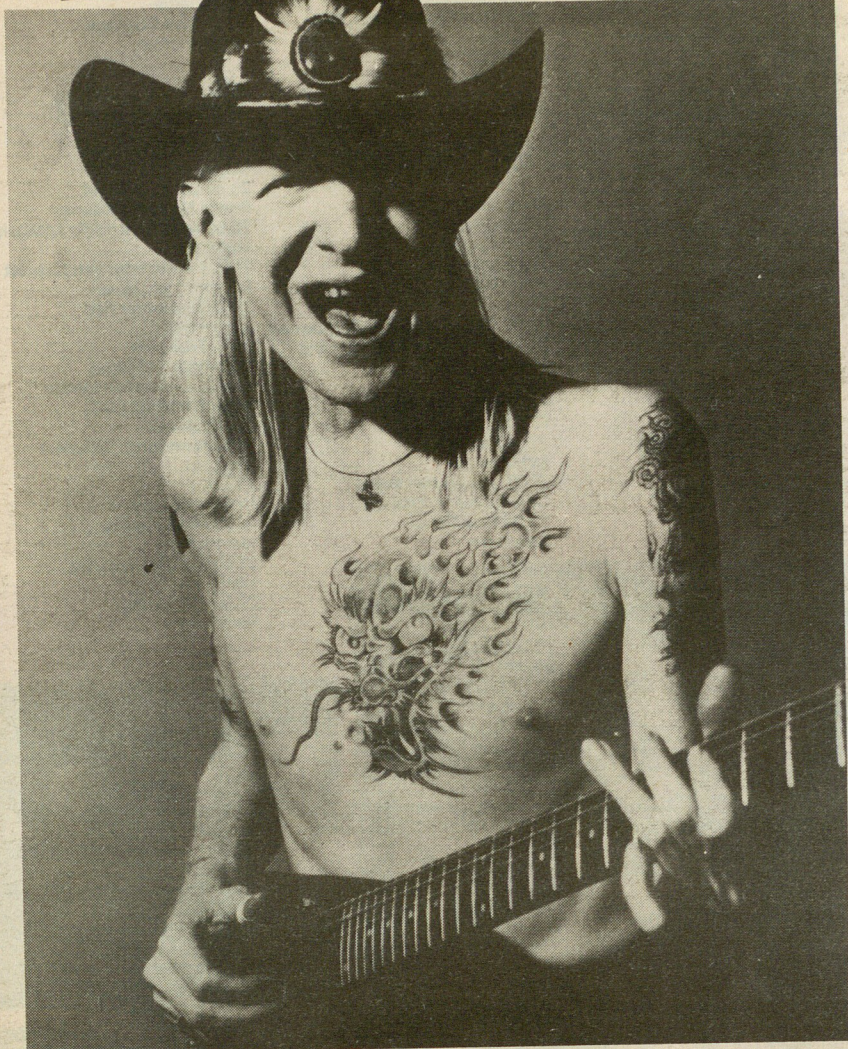
Hvis man graver lidt i Hendersons gamle plader, vil man kunne genkende licks, som man egentligt troede, det var langt yngre saxofonister, der havde opfundet. Han er en banebryder og særdeles farverig musiker, og når han på Montmartre møder op med pianisten Joanne Breckeen, er der lagt op til lidt at hvert. Med sig har han desuden Kim Annette Clark, som tidligere

spillede i Defunkt, på bas og Keith Kilgo på trommer.

Det kan blive meget spændende at se og høre, hvad Joe Henderson har brugt sin alt for lange pause til.

R.J.

Johnny Winter til København

Han er født i midten af fyrrerne og debuterede som professionel musiker som fjortenårig. Midt i tresserne spillede han hvad som helst for at få brød på bordet, Top Fyrre hits og cocktail jazz, men hjertet bankede for blues og rock. Så meget som muligt af den skuffe blev smuglet med ind på repertoire. Det blev til mange små klubber og bærer Johnny Winter efterhånden fik set indefra.

I 1968 blev han opdaget af en journalist fra det navnkun-

dige magasin »Rolling Stone« i Austin/Texas, og det førte til en stor opsat artikel, som fortalte om en ukendt hurtig-fingret albino-hvid guitarist ved navn Johnny Winter.

Kort efter stod han med en kontrakt fra CBS i hånden, efter sigende en af de bedste på det tidspunkt, for CBS var interesseret i at komme ind på det ekspanderende bluesmarked. Blues havde en verdensomspændende revival på det tidspunkt, og engelske orkestre og guitarister havde taget

en klar føring med Eric Clapton, Jeff Beck, Alvin Lee, Peter Green osv. Bluesmusikens hjemland - USA - var uhjælpe- ligt sakkert agterud.

Johnny Winter var virkelig vokset op med The Blues. Det kunne enhver, som stiftede bekendtskab med hans debut »Johnny Winter« fra 1968 overbevise sig om. Og uden tvivl var han i stand til at vise de fleste andre guitarister baghjulet, hans fænomenele fingerfærdighed blev hurtigt en legende.

For pladeselskab og Johnny Winter var de første år givtige, både kommercielt og kunstnerisk set. Men efterhånden som blues-boomet ebbede ud og kun renlivede fans blev tilbage på et relativt lille marked, startede en personlig nedtur for Johnny Winter. Selskabet forsøgte at få ham til at gå på kompromis rent musikalsk for at nå et større publikum. Og han gik med et stykke af vejen.

Men midt i halvfjerdserne sagde han stop og vendte efter en pause tilbage med den rene vare og udtalelser om, at fra nu af ville han kun spille The Blues.

Hans sidste LP'er er udkomet på et mindre »sort« plademærke, Alligator. Den seneste »Serious Business« fra 1985 viser, at Johnny Winter er modnet som blues-sanger, samtidig med at han intet har sat til af sin hurtighed på guitaren, tætte riffs blir brændt af med legende lethed.

Der blir noget at se til, når Johnny Winter passerer København og Saga på sin Europaturné.

R.J.

Jørn T. Andresen

POETS OF THE SIGNATURE har ændret navn og besætning, således at gruppen nu blot hedder **The Poets** og består af Troels Bech (musik/vokal, guitar og synth) Lars K. Andersen (tekst/vokal) Flemming Borby (trommer) og Mads Christensen (bas).

Gruppen har fået kontakt med **Adam Peters**, den ene halvdel af den engelske duo the Plowerpot Men, og co-producer og arrangør og studiomusiker på Echo & The Bunnymens L.P., Ocean Rain.

Den 1. januar går gruppen igang med indspilningerne i Hookfarm studio, og til sidst vil råmateriale blive sendt til mixing i London. Flere pladeselskaber har vist sig interesseret i udgivelse af pladen, en LP, som foreløbigt er uden navn. Man regner med at være klar til udgivelse først på foråret, og vil følge udgivelsen op med en turné.

Dog er der mulighed for at få en forsmag på løjerne, idet The Poets giver koncert på Barbue torsdag d. 30. januar, hvor kvartetten vil blive udvidet med korpigerne Anette

Lindgren og Birgitte Bang fra Russia Heat.

Der er lagt op til en original og spændende koncert, og plade, med elementer af moderne pop, jazz og psychedellic, kort sagt musik i tidens tern.

Desuden kan man, når huset holder video festival sidst i januar, se videoen til et ældre udgivet Poets of the Signature nummer »Limite Noire« med franske Isabelle Damotte i forgrunden. Isabelle var jo en vigtig del af Poets of the Signature på deres 12" som udkom kort før julen 84.

Saga til Valby

Saga er en canadisk rocks svar på bearnaisesovs, og det er ingen skam, for som enhver dreng eller pige ved, er bearnaisen dyrenes konge. Mine små fiffigheder omkring sovs hentyder til den vellyd, der altid har kendetegnet bandet, såvel på plade som live. Deres seneste LP er således indspillet på hele 48 spor.

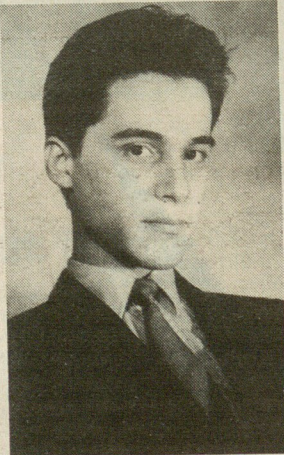
Trods 7 års eksistens, flere store turnéer og mange virkelig gode LP-udgivelser, er det ufortjent nok aldrig lykkedes bandet at få et verdenshit. Herhjemme scorede de mange fans i forbindelse med deres optræden på Roskilde Festival '81 - en del af dem, og forhåbentlig nogle nye, vil møde op, når de trykker deres avancerede vellyds-rock af i Valby hallen den 4. feb. 1985.

Forårsprogram 86 er på gaden!

Program & tilmelding:
Den Rytmske Aftenskole
Vesterbrogade 107 E. 2. sal, 1620 Kbh. V, telefon 01-22 51 41

NIELS LAN DOKY, jazz-pianist og måske det største danske håb og talent i international jazz, kunne i sommers høres i Montmartre sammen med Ray Drummond og Billy Heart, musikere som man normalt kun hører med de tunge drenge. De udtrykte imidlertid stor glæde og tilfredshed med samarbejdet, det kan måske tolkes i retning af, at den kun 24-årige pianist allerede er en af de tunge drenge. Ihvertfald er det helt sikkert værd at slå et smut forbi Montmartre, når han den 14. januar atter giver koncert med ingen ringere end trommeslageren **Alvin Queen** og **Niels Henning Ørsted Peder- sen**, som vel ikke behøver nærmere præsentation.

Niels Lan Doky bor i New York og har masser at tage sig til. Hans sobre og personlige klaverspil har gjort ham efterspurgt i New Yorks mange jazzklubber. Desuden er han en rimeligt brugt studiomusiker, og har optrådt på plade med så prominente personer

som tenorsaxofonisten **Phill Wood**, trompetisten **Woody Shore** og **Bob Berg**, tenorsaxofonisten som **Miles Davis** har gjort flittigt brug af. Alt i alt folk som ikke plejer at gå galt i byen, når de vælger musikere. Der er virkelig lagt brænde på til en jazzoplevelse af de store.

HUSET KØBENHAVN

MusikAften
HUSET - 3. SAL - KL. 21-02

ONS.	1. LUKKET
TOR.	2. FITSTUFF ROCK
FRE.	3. CRIMINALS ROCK
LØR.	4. CLOCKWORK ORANGE ROCK
SON.	5. VIDA BEATLES
MAN.	6. JAM VED JACOB REICH/PETER SVARRE
TIR.	7. CITY BAND ROCK
ONS.	8. NAPOLEON SOLO (MÅNEDENS BAND) SÅ
LØR.	9. SHORT CUT POP/ROCK
FRE.	10. RUBBER BAND BEATLES
LØR.	11. EPZIAH LAZYBONE REGGAE/PSY
SON.	12. MIHN DOKY/MORTEN FRIS/LAN DOKY BLAINE ROUPE & JENS HAAK JAZZ/ROCK
MAN.	13. ASKE JACOBY/KARSTEN SØRENSEN CHRISTIAN DIETL & CLAUD MENZER ROCK
TIR.	14. AKTIV WEEKEND STIG MØLLER PETER INGEMANN/SØREN BERLEV MFL. ROCK
ONS.	15. NAPOLEON SOLO (MÅNEDENS BAND) SÅ
TOR.	16. SIMCESS FUSION/WAVE
FRE.	17. JACKIE JIVE & VERDENSELITEN AFROFUNK
LØR.	18. WISHBONE ASH (UK) FORSALO
SON.	19. VISITORS FUSION
MAN.	20. DO THE DUCK POP/ROCK
TIR.	21. SE DAGSPRESSEN
ONS.	22. MARKUS MECCA ROCK
TOR.	23. ALRUNE ROD ROCK
FRE.	24. MOMENT 82 (S) BLUES/ROCK
LØR.	25. TAKE FIVE POP/FUNK
SON.	26. PATCHWORK FUSION
MAN.	27. JAM
TIR.	28. DIZ WATSON M. BAND BLUES
ONS.	29. NAPOLEON SOLO (MÅNEDENS BAND) SÅ
TOR.	30. ALBERTO POP/ROCK
FRE.	31. THE JOB FUNK/JAZZ

Foyerscenen

HUSET - 4. SAL - KL. 21-02

FRE.	3. GILBERTO MOREIRA SEKSTET
LØR.	4. MORTEN GRONVAD KVARTET
FRE.	10. NICOLAI GROMIN KVARTET
LØR.	11. VM 86
FRE.	17. POUL ENLERS KVARTET
LØR.	18. KIM CHRISTENSEN/MARILY MAZUR/ CLAUS HOUMANN & JENS WINHTER
FRE.	24. BOB RICKETS GROUP
LØR.	25. LAN DOKY/BO STIEF/ALEX RIEL BOB ROCKWELL
FRE.	31. BOB ROCKWELL QUARTET

BAR BUE

DISKOTEK: Fre - lør. kl. 21-02
PERFORMANCE: ti-on-to 21-

TO.	2. HANG-OVER DISCO
TI.	7. THE HAT
ON.	8. STALIN STACCATO, RADIO-OPT.
TO.	9. THE SANDMEN
TI.	14. DAN TURELL
ON.	15. BUOYANT BLUE
TO.	16. JOYS ARE PAINS, NORGE
TI.	21. SOUL-NIGHT
ON.	22. THE POETS
TO.	23. CIVIL COURAGE

SO. 26. - LØ. 1.:

VIDEOFESTIVAL M. BL.A.
CABARET VOLTAIRE, TUXEDOMOON,
GRACE JONES, THE RESIDENTS,
OG MANGE FLERE.

Forsalg:
Husets bill. bureau (01) 13 13 76

HUSET: Indg. RÅDHUSSTR. 13
TLF. (01) 11 29 32

8. Onsdag

20.00 **Fri blues jam**
Vognhjulet
21.00 **Donald Donahoe**
Rådhuskroen
21.00 **Van Dango**
Tre Musketerer
21.00 **Napoleon solo** (ska)
(månedens band)
Musikcafeen
21.00 **Stalin Staccato**
Bar-bue
21.00 **Frederik Lundin Kvartet**
Montmartre
22.00 **Free Pizza**
Salatfadet

9. Torsdag

20.00 **Omnibus** (jazz/bossa)
Chr. Havns Beboerhus
20.00 **Copenhagen Blues Band**
m. Erik Grib, Bente Kure og
Leif Erntsen
Arr.: Scleroseforeningen
Vognhjulet
21.00 **Rocking Philharmonics**
(rockabilly)
Café Rosa
21.00 **Niveau**
Sofies Kælder
21.00 **Radioens Bigband**
m. Erling Kroner
Montmartre
21.00 **Copenhagen Swing Squad**
m. Lene Nørgaard & Flemming
Enevold
Søpavillonen
21.00 **Fessors Big City Band**
Tre Musketerer
21.00 **Short Cut**
Musikcafeen
21.00 **The Sandmen**
Bar-bue
22.00 **Flemming**
Salatfadet

10. Fredag

20.00 **Street Runner**
Vognhjulet
21.00 **Nikolaj Gromin Kvartet**
Foyerscenen, Huset
21.00 **Rubberband**
Musikcafeen
21.00 **Johnny & the Pirates**
Rådhuskroen
21.00 **Copenhagen Swing Squad**
m. Lene Nørgaard & Flemming
Enevold
Søpavillonen
21.00 **Staff**
Montmartre
22.00 **Flemming**
Salatfadet

11. Lørdag

20.00 **Night Shift** (bluegrass)
Vognhjulet
20.00 **Horn I/S**
Reehs Baghus, Sct. Jacobs-
vej 1, Ballerup
21.00 **VM 86**
Foyerscenen, Huset
21.00 **Epziah Lazybone**
Musikcafeen
21.00 **Copenhagen Swing**
Squad m. Lene Nørgaard og Flem-
ming Enevold
Søpavillonen

21.00 **Kenn Lendings Blues band**
Rådhuskroen
21.00 **Tyrkis Big Band m.**
Atilla Engin
Montmartre

12. Søndag

12.00 **Brunch m. Bolt og Stru-**
dahl guitar-duo
Søpavillonen
14.00 **Søren Houliind Quartet**
Teglkroen
15.00 **Espe og Lars** (folk)
Pepino
15.30 **Van Dango**
Tre Musketerer
16.00 **Corcovado** (bossa)
Kruks Karport
20.00 **irsk/skotsk jam-session**
Vognhjulet
21.00 **Mihh Doky Band**
Musikcafeen
21.00 **Niels Lan Doky**
Sofies Kælder
21.00 **Paul Banks**
Café Rosa
21.00 **Den Danske Jazzkreds'**
præsentationskoncert
Montmartre

13. Mandag

18.00 **Bolt & Strudahl** gui-
tar-duo
Søpavillonen
20.00 musikperformance: »**The**
Hunter«, af Peter Schelke, Kim
Varde og Malene Landgren
Krasnapolsky
20.00 **George og Panos** samt
dansere fra Samos
Vognhjulet
21.00 **Aske Jacoby, Klaus Men-**
zer, Christian Dietl og Car-
sten Sørensen
Musikcafeen
21.00 **Jørgen Svarres Trio**
Café Victor
22.00 **Martin**
Salatfadet

14. Tirsdag

20.00 **Singers Evening**
v. Hexa Chord
Vognhjulet
21.00 **Dan Türell**
Bar-bue
21.00 **Aktiv Weekend** m. Peter
Ingemann, Stig Møller, Thomas
Grue
og Søren Berlev
Musikcafeen

21.00 **LP blues jam-session**
Rådhuskroen
21.00 **Lan Doky, Nhøp, Alvin**
Queen
Montmartre
22.00 **Martin**
Salatfadet

15. Onsdag

20.00 **Blues-Jam**
Vognhjulet
21.00 **Vandango**
Tre Musketerer
21.00 **Broyant Blue**
Bar-bue
21.00 **Copenhagen Swing Squad**
m. Lene Nørgaard & Flemming
Enevold
Søpavillonen
21.00 **Finn Folk Møller**
Rådhuskroen
21.00 **Pakhus 1**
Montmartre
21.30 **Olsens Hot Band**
Café Apoteket, Hellerup
22.00 **Free Pizza**
Salatfadet

16. Torsdag

20.00 **Rubber Band**
Vognhjulet
21.00 **Simcess** (weird wave)
Musikcafeen
21.00 **Joys Are Pains**
Bar-bue
21.00 **Theis Nygaard**
Tre Musketerer
21.00 **Copenhagen Swing Squad**
m. Lene Nørgaard & Flemming
Enevold
Søpavillonen
21.00 **Eugen og Støve**
Rådhuskroen
21.00 **Time Out m. René Ewal**
Jens Elbøll, Gert Smedegaard og
Ole Christensen
Café Rosa
21.00 **Radioens Big Band m.**
Palle Mikkeltorg
Montmartre
21.00 **Miss Sunshine and the**
Pouch Band
Hånd i Hanke
21.00 **LP Blues Band**
Sofies Kælder

17. Fredag

20.00 **Johan Benander Band**
(SVE)
Vognhjulet
21.00 **Jackie Jive &**
Verdenseliten
Musikcafeen
21.00 **Poul Ehlers Kvartet**
Foyerscenen, Huset
21.00 **Olsens Hot Band**
Rådhuskroen

21.00 **Frontline**
Montmartre
21.00 **Civil Courage**
Hånd i Hanke

18. Lørdag

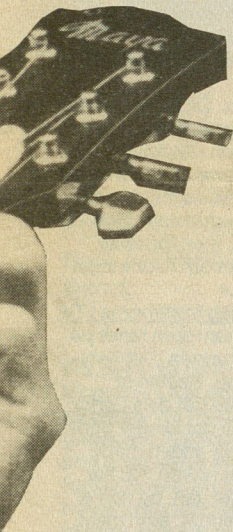
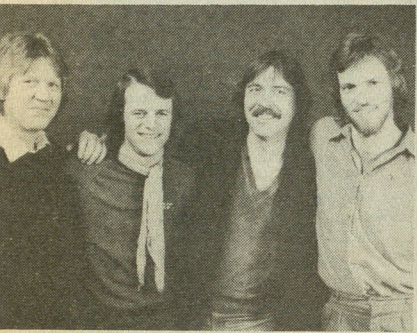
20.00 **Johnny Winter**
Saga, forsalg: Saga
20.00 **Lei Moe Band**
Reehs Baghus, Ballerup
20.00 **Ash Plant** (radio optagelse)
Vognhjulet
21.00 **Kim Kristensen Kvartet**
Foyerscenen, Huset
21.00 **Wishbone Ash**
Musikcafeen
21.00 **Frontline**
Lindesgård, Hillerød
Arr.: musikklubben Linden
21.00 **Zerbinez** (SVE)
Rådhuskroen
21.00 **Monamur** (dekadent
neo-pop
TYSKL.)
Ungdomshuset
21.00 **Maui Wowie**
Montmartre
21.00 **KalypsoKapellet**
Hånd i Hanke
22.00 **Flemming**
Salatfadet

19. Søndag

12.00-16.00 **Brunch**
m. **Bolt & Strudahl** guitarduo
Søpavillonen
15.30 **Fessors Big City Band**
Tre Musketerer
16.00 **Christer Irgens Jazztrio**
Kruks Karport
16.00 **Syng med Jørgen Breda**
Vognhjulet
20.00 **Bandlyst**
Vognhjulet
20.00 **Bandlyst**
Vognhjulet
21.00 **Niels Lan Doky**
Sofies Kælder
21.00 **Hans Knudsen, Preben**
Lindhard og Claus Nielsen
Café Rosa
21.00 **Ricky Skaggs**
Montmartre
21.00 **Savage Rose**
Hånd i Hanke

GAFFA·MUSIK· KALENDER JANUAR'86

20. Mandag

18.00-22.00 **Bolt & Strudahl** Guitar duo Søvavillonen
20.00 **The Alarm** Saga, forsalg: Saga
20.00 **Spillemandsjam** Vognhjulet
21.00 **Do The Duck** Musikcafeen
21.00 talt rock'n roll af **Iodine Jupiter** (SVE) Krasnapolsky
21.00 **Jørgen Svarres Trio** Café Victor
21.00 **Charlie Saxton** Montmartre
22.00 **Flemming** Salatfadet

21. Tirsdag

20.00 **Singers Evening** Vognhjulet
21.00 blues jam v. **Børge Biceps** og **Frank Larsen** Rådhuskroen
21.00 **Mazur, Markussen 4** Montmartre

22. Onsdag

20.00 **Børge Biceps** Vognhjulet
21.00 **Lisbeth Juul Hansen** Rådhuskroen
21.00 **The Poets** Bar-bue
21.00 **Jens Winther Kvintet** Montmartre
21.00 **Peruna Jazzmen**

Tre Musketerer
21.00 **Markus Mecca** Musikcafeen
21.30 **Jacobsen/Kraeino Kvartet** Café Apoteker, Hellerup
22.00 **Ryan Edwards** (ENG) Salatfadet

23. Torsdag

19.30 sang og lyrik Chr.havns Beboerhus
20.00 samklang m. **Lars Lilholt** Vognhjulet
21.00 **Fessors Big City Band** Tre Musketerer
21.00 **Niels Moes** (folk) Rådhuskroen
21.00 samklang v. **Michael** Hånd i Hanke
21.00 **Dee Dee Brigdewater m. Trio**

Montmartre
21.00 **Monitors** Café Rosa
21.00 **Ole Frø Band** Sofies Kælder
22.00 **Flemming** Salatfadet

24. Fredag

20.00 **Syldavia** (ex Hjul og Stejle) Vognhjulet
21.00 **Niels Lan Doky, Bo Stief, Alex Riel** Foyerscenen, Huset
21.00 **Moment 82** Musikcafeen
21.00 **Ricardos Jazzmen** Tre Musketerer
21.00 **Lånte Fjer** (blues) Rådhuskroen
21.00 **Gabes Gadedrenge** Hånd i Hanke

21.00 **Lieben und Lebenlassen** og **Ohm** (Odense) Ungdomshuset
21.00 **Ken Gudman Band** Montmartre
22.00 **Martin** Salatfadet

25. Lørdag

20.00 **Phoney** (brasil-funk) Reehs Baghus, Sct. Jacobs-vej 1, Ballerup
20.00 **Moment** (SVE/NOR) Vognhjulet
21.00 **Bob Ricketts Kvartet** Foyerscenen, Huset
21.00 **Take Five** Musikcafeen
21.00 **Papa Dibs Jazzband** Tre Musketerer
21.00 **Dizz Watson m. Band** (ENG) Rådhuskroen
21.00 **Dr. Loveless Funk Affair** Montmartre

26. Søndag

12.00-16.00 Brunch m. **Bolt & Strudahl** guitar duo Søvavillonen
15.30 **Dølles Café Orkester** Tre Musketerer
16.00 **Søndags Jazz** Kruts Karport
20.00 **irsk/skotsk jam** Vognhjulet
21.00 **Patch-work** Musikcafeen
21.00 **LP solo** Rådhuskroen
21.00 **Street Rumors** Hånd i Hanke
21.00 **Niels Lan Doley** Sofies Kælder
21.00 **Henning Stærk** Montmartre

27. Mandag

18.00-22.00 **Bolt & Strudahl** guitar duo Søvavillonen
20.00 **Q4 & Fortune** Vognhjulet
20.00 **Simple Minds** Valby-hallen forsalg: Saga
21.00 **jam session** Musikcafeen
21.00 **World Roots Quintet** m. bl.a. **Henning Flintholm & Emanuel Abdul Rahin** Krasnapolsky
21.00 **Jørgen Svarres Trio** Café Victor
22.00 **Martin** Salatfadet

28. Tirsdag

20.00 **Simple Minds** Valby-hallen forsalg: Saga
20.00 singers evening v. **Sam Mitchell** og **Kim Guttman** Vognhjulet
21.00 **Dizz Watson m. band** Musikcafeen
21.00 **Ken Lendings Blues Band** Tre Musketerer
21.00 blues jam v. **Steen Vig & Hans Knudsen** Rådhuskroen
21.00 **Pierre Dørge & Thermænius** Montmartre
22.00 **Martin** Salatfadet

29. Onsdag

20.00 **Sade** Falkoner Centret, forsalg: Knabro billetbureau
20.00 **Rita Dangerous Reath** (blues) Vognhjulet
21.00 **Napoleon Solo** (månedens band, ska) Musikcafeen
21.00 **Sam Mitchell** (ENG) Rådhuskroen
21.00 **Ryan Edwards** (ENG) Salatfadet
21.00 **Joe Henderson Quartet** Montmartre
21.30 **Hans Fjeldsted & Steen Vig** Café Apoteket, Hellerup

30. Torsdag

20.00 **Sadé** Falkoner Centret
20.00 **Jackie Daley, Kevin Burke, Mary Birgin** (IRE) Vognhjulet
21.00 **Copenhagen Swing Squad** m. **Lene Nørgård** og **Flemming Enevold** Søvavillonen
21.00 **Papa Bues Viking Jazzband** Tre Musketerer
21.00 **Alberte** Musikcafeen
21.00 **Børge Biceps** og **Hans Knudsen** Rådhuskroen
21.00 **Arne Würgler** og **Niels Pedersen** Hånd i Hanke
21.00 **Bob Rockwell** Montmartre
21.00 **Bj. and The Evergreens** Sofies Kælder
22.00 **Flemming** Salatfadet

31. Fredag

20.00 **Harp'n'Drum** Vognhjulet
21.00 **Copenhagen Swing Squad** m. **Lene Nørgård** og **Flemming Enevold** Søvavillonen
21.00 **Tolv Ristede Med Det Hele** Café Vera
21.00 **Lånte fjer** Hånd i Hanke
21.00 **Hot Chilli Stompers** Tre Musketerer
21.00 **The Job** Musikcafeen
21.00 **Michael De Jong** (USA) Rådhuskroen
21.00 **Dr. Livingstone & The Presumers** Montmatre

Februar

1. Lørdag

20.00 **Dizz Watson m. band** (USA) Vognhjulet
21.00 **Rocking Philharmonics** (rockabilly) Rådhuskroen
21.00 **Henning Stærk Band** Lindes Gård, Hillerød
Arr.: Musikklubben Linden

2. Søndag

12.00-16.00 Brunch m. **Bolt & Strudahl** guitar duo Søvavillonen
16.00 **Frederik Lundin, Niels Præstholm** Kruts Karport
20.00 **Niels Moes m. venner** Vognhjulet
21.00 **Niels Lan Doky** Sofies Kælder

3. Mandag

18.00-22.00 **Bolt & Strudahl** guitar duo Søvavillonen
20.00 **Spillemandsjam** Vognhjulet
21.00 **Frederik Lundin, Kim Kristensen** Krasnapolsky
21.00 **Double Stout** Rådhuskroen
21.00 **Jørgen Svarres Trio** Café Victor

4. Tirsdag

20.00 **Singers Evening** Vognhjulet
20.00 **Saga** Valby-hallen forsalg: Saga
21.00 blues jam-session Rådhuskroen
21.00 **Haugaard & Carlsen** Musikcafeen
21.00 **Dizz Watson m. band** (USA) Tre Musketerer

Hvem elsker dig, Baby?

Af Per Reiholdt Nielsen

Foto:
Nana Reimers

Forpint klagesang, skærende, hylende guitar-spil og melankolske synthezisers danner sammen med aparte rytmer en meget mørk musik, som på mange måder kommer helt på tværs af tidens danske musikstrømninger, der mest går i retning af hård, kontant dansemusik med lange, eneroverende remix, eller som satser på blød, enkel pop med en krystalklar produktion. Baby Hotel Hunger er lige det modsatte. Bevidst rodede! Der bliver spillet en masse toner, og alle instrumenter arbejder næsten konstant i et forsøg på at lave et stort og nuanceret lydbillede. Det er en meget krævende musik, men giver man sig den nødvendige tid, opdager man et flot og følelsesladet lyd-maleri, som ganske vist har udgangspunkt i den nye psykedeliske bevægelse og grupper som Cult, Cure og Bauhaus, men alligevel er gruppens eget.

Baby Hotel Hunger er om en måned eller to pladeaktuelle med minilp'en »Who loves you baby«. På den spiller Jan Herlin Christiansen trommer – tidligere også Gangway – men han blev i efteråret erstattet af Gert fra City-X, og sammen med Povl, Jimmy og Henrik danner han et firkløver, der ikke kun er sammen på de tre øveaftener, men alle ugens syv dage. Ens på overfladen virker de fire drenge, men egentlig er de lige så forskellige som dyrene i Zoologisk Have.

Povl, den lidt intellektuelle, der aldrig ser TV eller læser avis, men lytter til klassisk musik og til foråret skal til optagelsesprøve på Musik-konservatoriet. Henrik, den næsten stumme indelukkede, verdensfjerne guitarist. Gert

den rå gadedreng, frisk og gå-på-modig og Jimmy, den sociale, der både med sin bas, sang, sjove og venlige væsen kan samle trådene.

For 8 år siden fandt han som den første tråd Henrik, og venskabet, der kom til at bygge på lige dele fodbold og rockmusik, lever den dag i dag i bedste velgående i den fælles lejlighed på Vesterbro. Begyndelsen var bobstave som guitarer, papkasser og skraldespande som trommer. Mellemlandingen var en masse forskellige bands med en fiaskokonzert i Saltlageret og en kassettebåndoptager i præmie for en førsteplads i den rockkonkurrence som yderpunkterne. Endestationen er indtil videre Baby Hotel Hunger, som blev grundlagt for 2 år siden, da den næste tråd, Povl blev flettet ind, dukkede op på areaen. Gert blev indlemmet i bandet.

»Første gang jeg hørte dem, var i Club Paramount i Roskilde, fortæller Gert«. City-X og Baby Hotel Hunger skulle spille samme aften, og det første jeg sagde til Povl efter koncerten var, om jeg ikke måtte spille trommer i deres band. Og – det er ærlig snak – jeg gik lige på røven over dem, og synes de lavede utrolig fed musik. »Og vi var endda meget berusede, fortsætter Jimmy og smiler«. Det har vi faktisk været til alle de 7-8 gigs, vi har spillet. Det er rarest for os på den måde. Vi er også bedst til at lave musik, når vi er påvirkede. Man kan ikke sige vi er påvirkede hvergang vi øver, men vi har været det en del gange, når vi har skabt grundideen til et nyt nummer. Ofte ryger vi måske en joint sidst på øveaftenen for at sætte noget nyt i gang, og finder vi noget godt så arrangerer og strukturerer vi det, når vi er klare.

Hvad er det for noget? Er vi

»Det er vigtigt at vide hvem der elsker én, og det er vigtigt at blive elsket«, sagde bandet med det lange underlige navn »Baby Hotel Hunger«, da Gaffa mødte dem et sted mellem regnskovens grønne mørke og storbyens asfalt, mellem magien og virkeligheden, langt fra kontrasterne og langt fra det enkle firkantede. Det var en af de her virkelig grå dage i december. Udenfor næsten mørkt, desillusion og depression lurede på grund af kulden i lokalet og på grund af det uslettelige indtryk, som stadig hænger i luften efter et kort glimt ned i Baby Hotel Hungers musik.

tilbage i 60'erne igen? Fire personer, som er vokset ud af punken, benytter samme ideer, som de forgængere de foragtede? Nej, for Baby Hotel Hunger er stofferne snarere en vej ud end en vej ind.

»I en af sangene fra den kommende minilp »This is where the fun starts« synger jeg »too many drugs in my brain/its all a body game«, siger Jimmy. Folk fylder sig med stoffer, og det gør vi også selv. Og man kan diskutere, om man gør det for at holde noget ud, eller om man bare gør det«. »For os er det en del af vores liv, tilføjer Gert, og en del af det miljø, vi tilhører. Det halvsorte rockmiljø er meget smart og dekadent. Bagtaleri, ryglapperi trives side om side, og for at holde det ud og for overhovedet at kunne tale sammen med de andre, som er på speed, tjald eller sprut, er det nødvendigt selv at dope sig. Går du i Barbue en aften, nytter det ikke at du er pisse-ædru og står og er ærlig overfor en person, der er på speed eller skidefuld. Jeg synes, det er råddent sådan, og det er meget dét »This is where the fun starts« handler om«.

Virkelighedsflugt?

»Det er ikke kun flugt, siger Jimmy. Det er en fascination, og samtidig en måde at få det bedre med sig selv. Det er noget med at søge en identitet. Det er det alle forsøger, og det er virkelig en sej omgang,

når man er 21 år. Man skal til at være voksen, og der er pres på alle steder. Samfundet siger, at nu er du så gammel, og så kan du ikke rende rundt og spille åndssvag mere. Nu er det alvor makker. Nu kræver vi noget af dig. Du skal have et arbejde, du skal have ditten og datten. Og hvis man ikke har et arbejde, så er man ingenting, vel. I »This is where the fun starts« synger jeg »be yourself/be a human beeing«, men det kan man ikke nøjes med. Det mente man engang var nok – altså, at hvis man var sig selv og tænkte som et menneske, så ville det hele være godt. Helt i flower-power-stilen, men hvis ikke alle gør det, så hjælper det intet, og det kan man ikke regne med de gør.«

Baby Hotel Hunger er dejligt ærlige med et emne mange gemmer væk. De dækker sig ikke ind under flotte meninger, men vedkender sig flugten fra det triste, tiltrækningen ved det dekadente og glæden ved bare at læne sig tilbage i beruselsens varme. Bagefter kommer nedturen, men den er de parat til at tage.

»Et andet nummer på pladen handler om tømmere-mænd, siger Jimmy. »BB meets BM« er bare dagen efter. Man sidder og har nedtur over, at man går ud i byen og fylder sig med al mulig lort, og så går man hjem og tænker, hvad fanden har jeg egentlig fået ud af det. Hvad mente han med det han

sagde der. Kan han li' mig eller ej... BB og BM er forkortelser for de to drinks Brave Bull og Bloody Mary«.

Der er langt fra Birkerøds kunstforening til Barbues mørke

I foråret var Baby Hotel Hunger i TV. Ikke med en overraskende video, som blev gruppens gennembrud – den er de ved at lave nu, sammen med nogle filmstuderende – men derimod i Kajplads 114, og det gjorde hverken fra eller til. »Det var bare en typisk Poul-Nesgård-joke, siger Gert. Vi skulle stå og spille i baggrunden, mens danmarksmestrene i en eller anden dans, dansede foran os. Vores nummer blev fuldstændig barberede. Det første nummer startede med at vade ind, og det sluttede, da teknikkerne syntes, det kunne være nok. Så det var ikke Baby Hotel Hunger, og det var vi meget kede af. Til sidst skulle Jimmy holde den gyldne skovl, og på en måde følte vi, at Poul Nesgård gjorde grin med os. Det er svært at undgå alle de fælder, første gang man møder TV-mediet, og vi var ret uprøvede dengang.

Live og turné

Vi havde kun spillet to koncerter. Opvarmning til Meteors og Romeo Void, og fire dage efter kom vi i TV. Jeg tror ikke det har betydet noget for os, for folk har ikke haft en ærlig chance for at danne sig et

indtryk af os. De fandt sikkert ikke engang ud af hvad vi hed, og reaktionen i Politiken dagen efter var da også noget med »barberede manker og voldsomt hududslæt«. Den var lige sej nok, men fortæller måske noget om hvor meget der sev ind.«

Jan var bag trommerne i TV, og det var ham som fandt på navnet til gruppen. Det betyder ingenting. Resten af bandet købte det dels derfor, og dels fordi det klinger godt og på en eller anden måde passer til musikken. Nu har Gert erstattet Jan, og han er nok den i bandet, som mest håber på at kunne leve af musikken. Efter 5 år med hårdt arbejde i City-X og andre bands er det vel også rimeligt. Gerts første job med Baby Hotel Hunger var til en udstilling om amazonindianere.

»Vi mødte tilfældigt folkene bag udstillingen, og begge parter faldt for hinanden, fortæller Povl. De blev så glade for os, at vi til foråret skal spille i forbindelse med nogle af deres foredrag om amazonindianere rundt omkring på højskoler, gymnasier og biblioteker, og vi faldt totalt for et af udstillingens billeder, så det skal vi bruge til coveret. Vi glæder os meget til turneen, fordi det er en ny og anderledes sammenhæng, og det anderledes publikum vi skal spille for. Det anderledes publikum oplevede vi allerede lidt, da vi spillede til udstillingen. Det var næsten for pinligt, for vi blev rost til skyerne.

Koncert og udstilling blev holdt i en kunstforening, og til den efterfølgende reception, begyndte de at klappe, da vi trådte ind af døren. Det var for meget, og vi fik følelsen af at være udstillings-dyr, at de bare skulle synes vi var gode, og vi var måske ikke haft end deres dårlige samvittighed, når alt kom til alt.«

Af Jan Eriksen
Foto: Nana Reimers

Interview

Nyt Paris på Nørrebro

Ud af asken fra hedengangne Buzstop træder et nyt band, Paris Paris, der ikke er det samme, men alligevel står på erfaringerne fra det gamle band.

Fra det ydre Nørrebro til Utterslev i København strækker de såkaldte »fag«-gader sig. Gader, der har titel efter mere eller mindre forhistoriske erhvervsbetegnelser: møntmester, toldskriver, birkedommer, you name it. På Rentemestervej, der p.t. ligner Hiroshima '45 udsat for Weidekamps saneringspolitik, ligger i al diskretion et pladestudie – et af landets nyeste, bedst udstyrede og mest moderne. Faktisk er malingen knapt tør endnu i det studie, som er et håndgribeligt resultat af et nys indgået partnerskab mellem Werner Scherrer Studio og Replay Records, som først og fremmest er kendt for at udgive Nannas plader.

Mens rentemestrene i det nye kompagniskab har talt på knapperne før de investerede i det nye studie, har der, indtil for nylig, siddet et par unge mænd – lad os kalde dem Ole og Jens – og drejet på knapperne ved studiets imponerende lydmixer. Med andre ord studiets første opgave, som har været at færdigmixe Replays to kommende udgivelser, en single og en LP med den ret nye københavnske rockgruppe, Paris Paris. Dem er der ikke mange, der har hørt om før, men enkelte gruppe-medlemmers navne vækker muligvis genkendelse. Ole Hansen, Jens Runge, Kenneth Agerschou, Bob Jakobsen, Kai V. Møller og Thomas

Risell har nemlig tidligere optrådt som studiemusikere i alverdens sammenhænge, som f.eks. den hedengangne københavnske funkgruppe Buzstop. Den eneste debutant i Paris Paris er sangeren og tekstforfatteren Anders Holte.

Jeg mødte gruppen en grim decemberdag under færdigmixningen, og de var i den let euforiske stemning, tilsat 9 dele entusiasme og 1 del skepsis, der nødvendigvis må præge en rockgruppe, når toget begynder at køre stærkt. Her kort før afgang har gruppen eksisteret i 1½ år, som bl.a. er brugt på at sammensætte og sammenspille de syv medlemmer og gennemarbejde materialet. De lægger meget vægt på, at Paris Paris ikke kun er endnu en studiegruppe, men et heltidsprojekt – en helhed, der vil mere end være endnu en dansk rockgruppe. Det lyder og er ambitiøst, men først og fremmest skal publikum stille og roligt lære dem at kende:

»Vi starter med at tage rundt i klubberne. Hellere spille på Musen og Elefanten (københavnske beværtning) for udsolgt 50 mennesker, end spille i en halvtom sal.

På den anden side skal man ikke underspille. Nu har vi brugt 1-1½ år på det – selvfølgelig har vi store ambitioner. Vi sætter på det her, vi vil gerne leve af det. Vi har det jo på den måde, at bandet ikke blot er

arbejdet, det er også kæresten...«

Paris uden kvinder

Paris Paris' LP er meget helstøbt og gennemarbejdet. Det er en flot produktion, bl.a. fordi selskabet har ladet dem arbejde længe i studiet.

»Det er det første demo-bånd, jeg har oplevet i den tid, jeg har været i branchen, hvor alle var stensikre på, at det var det rigtige. Vi får jo trods alt 2-3 bånd om dagen«, fortalte Replay-manden, Jan Trondhjem, der – uopfordret – overværede interviewet. Det er selvfølgelig også ham, der betaler kaffen, og Paris Paris understregede kraftigt, at de har haft frie tøjler i studiet. Ingen diktion eller »Schlüterpisk over nakken«, som Kenneth formulerede det.

Ikke bare musikken har været længe undervejs, også gruppenavnet er blevet grundigt diskuteret. Inspiration fra undertitlen på en Picasso-plakat hjemme hos Ole endte med at sejre –

»Paris er et symbol på meget by og meget ur – et eller andet. Jungle! Sådan er det også med vores musik: der er nogle sofistikerede ting og noget, der er mere rå. Når man gentager Paris, får man associationer til noget rå.

Jeg havde ellers forberedt noget med ham Prins Paris og de tre gratier. Tre dejlige damer, men jeg fik ikke læst på den...«

Den ville ellers have været sjovere – den med det modsætningsfyldte udtryk, som alligevel er en helhed har man snart hørt helt ind til negleroden. Noget andet er, at det som regel passer.

Paris Paris musik myldrer med indfald, lyde og eksperimen-

ter. Blæserne som trækker linien tilbage til Buzstop, det sofistikerede, den lidt glatte overbygning – hvis man ser bort fra en varm, blå trompetsolo – der smager af jazz og funk. Også keyboarderne – især stringerne – er et raffinement, som i al velspillet diskretion indgår umærkeligt, men selvfølgelig i helheden. Varmen og pulsen kommer fra bunden, fra rytmegruppen, der holder funk-rock-beat'et i stramme, ind i mellem, svedige tøjler. Lur mig, om ikke bassisten Thomas Risell vil blive sammenlignet med Mark King, Level 42, rundt omkring på caféerne. Paris Paris spiller sine steder på niveau 42, men der er bl.a. Jens Runges livgivende støjende rockguitar til forskel. Og så er der Anders Holtes lidt tørre, men formfulde sang, der matcher musikken og hans egne tekster. Det er velgørende, at en dansk funk-rock-gruppe står frem uden kvindeligt sang og blikfang.

Mellem USA og England

»Vi ser skide godt ud selv!« understreger Thomas, men ellers er gruppen ikke meget for at indordne sig under etikettetyraniet.

På spørgsmålet om det er engelsk eller amerikansk inspireret musik, der er hovedinspirationen for gruppen, svarer Ole Hansen, gruppens melodimagere:

»Det er svært at finde noget, der dækker. Det bliver meget let klicheer. Udgangspunktet er rock – ikke mindst melodisk. Vi prøver at arbejde os frem til et personligt udtryk.«

Han har selv lyttet meget til Genesis i sin tid, og i det hele taget er det engelske musikmiljø den vigtigste inspirationskilde for øjeblikket. Trevor Horn, f.eks. »Der er helt klart nogle ting i den sidste plade han har lavet med Grace Jones, som vi har snakket om, og som vi synes er fede.

»Han producerer meget stort og pompøst – vi prøver at undgå, at tætheden går tabt, som den kan gøre hos Frankie Goes To Hollywood. Det er ikke intimt, der er ingen nærhed. Vi prøver at arbejde med nærheden som udgangspunkt for en stor lyd.«

Alligevel kan Paris Paris' kor og blæsere godt lyde lidt amerikanske...

»Der sker jo en kraftig sammenblanding af begreberne for øjeblikket. Englænderne har været meget fremme på beatet, men samtidig er der en masse englændere, der har taget fat i de amerikanske traditioner, soulmusikken især. Vores baggrund som blæsere er jo i høj grad amerikansk. Men egentlig har vi prøvet på at skide på normerne om, hvad man bruger i bestemte sammenhænge.«

Kystbanefunk

Det kunne være nærliggende på forhånd at kategorisere Paris Paris som endnu et »Kystbanefunk«-band. Det vil sige modfunk i stil med, lad os sige, Blast, Buzstop, Tonight, Streetbeat o.a. med tilhængere især blandt rige folks børn nord for Køben-

havn. Paris Paris er ikke så glade for den sammenligning.

»Thomas vores bassist er simpelthen vokset op med tommelfingerbasspil. Den vej er vi også gået, men vi bruger det til andet end svinefunk. Folk er meget hurtige med at associere en bestemt lyd til en etikette.

»Kystbanefunk opfatter jeg som det, jeg vil kalde pop-tech-funk, som f.eks. Mezzoforte, konservativ amerikansk funk. Egentlig er begrebet vel mere hæftet på publikum, end musikken. Da vi spillede i Buzstop var det jo decideret Hellerup-disko, og derfor blev vi taget til indtægt for en politisk holdning, som vi, ved Gud, ikke havde. »Profit-funk« var der nogen, der skrev på vores øvelokale. Og vi var så fattige...

En af grundene til at Paris Paris eksisterer er vel også, at den tidligere form var kørt flad. Det havde kørt på pumperne i lang tid...« Nu gælder det Paris Paris, og selvom de ikke kan løbe fra funkinjektionerne, mærker man tydeligt, at det sidste 1½ år har udviklet musikerne. Også tekstligt har gruppen mere på hjertet, end de fleste flæskesteg- og rød-kål-funkbands. Vel har Paris Paris ikke lagt billet ind på Højskolesangbogen, men når man har talt med Ole og Anders og hørt deres tekster, fornemmer man oprigtigheden og ærligheden bag. Især »Kære Ven«, der er en afsked med en gammel baggårds-kammerat, må fremhæves sammen med »Madonna« om et karakteristisk platonisk kærlighedsforhold til den kvindelige Madonna-myte. Som jo rendyrkes for øjeblikket.

Værst er Paris Paris' tekster, når de forfalder til almindeligheder eller smartness: »Honey – kom og tag min hånd.«

»Vi har lagt meget vægt på, at teksterne er enkle. Men det er da klart, at dér er en fald-gruppe, og det kan blive lidt patetisk – det prøver vi at undgå. Det enkle kan godt blive banalt – på en måde er vores tekster både banale og naive, men det er der ikke noget galt i. Hellere forenkle end det modsatte.«

Rockin' All Over Town

Selvom København har fået en 27-årig rock-journalist som kulturborgmester, ser det ud til, at det lykkes socialdemokraten Egon Weidekamp at jævne Saltlageret med jorden. Kulturborgmester Ahlberg håber på aktioner. *Dancing In The Street?!!*

Af Kristian Boris

— Som det ser ud nu, så ryger Saltlageret. Selvom kommunevalget betød en solid øretæve for de københavnske socialdemokrater, så går et flertal af S, C og CD ind for et planetarium, hvor Salten nu ligger ... Situationen ser ret umulig ud.

Det siger Københavns nye skole- og kulturborgmester, den 27-årige Tom Ahlberg — journalistelev og af P3-lyttere kendt fra programmer som Rock Nyt, Studio 85, Natredaktionen, Fri Fredag, Natradio, Heartbreakers og Årgang 60'erne.

— Det vil sige, tilføjer den unge SF'er i en samtale med GAFFA, at skal Salten bevares, så skal der ske nogle beslutningsmæssige ændringer og aktioner inden 15. marts, hvor der sidste gang bookes i Saltlageret.

— Det drejer sig jo ikke bare om Salten som Salten betragtet, men om at have et ordentligt sted til rockmusik. Grøndal Bio i Vanløse, som har været nævnt som afløser, er ved Gud ikke noget godt musiksted, og det ligger heller ikke centralt. Hvad kan du gøre?

— Vanvittigt nok hører Saltlageret ikke under kulturborgmesteren, men under overborgmesteren, så det, jeg kan gøre, er at råbe op. Måske via det at have mulighed for at bryde den sindssyge måde,

socialdemokraterne kører deres magtdemonstrationer på i København.

Er der noget alternativ til Saltlageret i kikkerten — ud over Vanløse-biografen?

— Foreløbig kan vi kun tænke på at bevare Salten. Grøndal Bio er i hvert fald ingen løsning. Der må aktioneres ...

Fagre nye ...

Hvad vil der ske med københavns kulturpolitik i og med, at du afløser Nebelong (konserverativ, red.)?

— Meget — og lidt. Den store begrænsning er, at der ikke er de store penge at rutte med, og at man ikke kan komme uden om socialdemokraterne, de konservative og CD. Jeg kan imidlertid omprioritere inden for små felter. Jeg vil give lokale initiativer som bydelsfestivaler og amatørmusik mere i stedet for sommerunderholdning for turisterne. Det er ikke vor opgave at sørge for, at turisterne har det godt i København ...

Hvad skal nedprioriteres?
— Det er skidesvært at pege på noget konkret. Men jeg tror, at man for meget små penge kan sætte en masse i gang. Se på Århus, hvor man har en abonnementsordning på at gå til rockkoncerter, og hvor man har en underskudsgarantiordning, der siger: Laver I et arrangement, kom med jeres budget, og vi dækker en del af et eventuelt underskud.

Tom Ahlberg, 27-årig SF'er, er Københavns nye skole- og kulturborgmester. — Grunden til, at svensk rock er så meget mere potent end den danske, er, at den har meget bedre støttemuligheder. (Foto: Nana Reimers)

Mange af sådanne arrangementer giver ikke underskud, og bare støttemuligheden vil få kulturlivet til at sprælle mere. Hvis der endelig skal nedprioriteres ...

— Jeg vil gerne smide Københavns andel af Ny Carlsberg Glyptotek ud. Københavns kommune dækker en uforholdsmæssig stor del af det årlige underskud. En andel, der blev aftalt år tilbage med staten og de andre omegnskommuner ud fra befolkningsprocenter. Siden er der sket det, at befolkningstallet er gået ned i København og op i de andre kommuner, og derfor bør de betale mere. Har du nogen særlige planer om kulturelle arrangementer?
— Det er ikke min opgave.

Min opgave som borgmester er ikke at sige til Nikolai Kirke: Lav den og den udstilling, men at sige, at udstillingen skal leve op til kvalitative og økonomiske krav. Min opgave er at lægge så meget ud til borgerne selv som muligt i stedet for som Weide at trække så meget til mig som muligt.

Man kan godt få den tanke, at SF er ved at blive rigtig PR-bevidst ved at udpege en så ung og samtidig rock-interesseret borgmester. Flere unge stemmer osv. ...

— ... Jeg mener også selv, det er taktisk smart, men sådan tænker SF'ere ikke. Den der reklamebureauantagelse er ikke på nogen måde fremtrædende inden for SF, hvad jeg da egentlig nogen

gange godt kan beklage ... På den anden side, så får SF allerede mange unge stemmer. Ved sidste valg fik vi 34 procent af stemmerne fra de 18-30-årige. Så hvis man var omvendt taktisk, så skulle SF måske have en 60-årig borgmester for at tækkes de ældre ...

— Min styrke som ung borgmester bliver helt klart at sælge mig selv, ligesom jeg er. Folk er trætte af falske politikere. Trætte af hykleriet og forlorenheden. Hvornår har man sidst set en politiker til rockkoncert? Jeg vil blive ved at være med i det kulturliv og den ungdomskultur, jeg er en del af. Jeg vil snarere styrte rundt i byen fremfor at invitere op på rådhuset. Hvornår har

fælleselevrådet fx sidst haft besøg af en borgmester? Jeg vil have fjernet al den mystik. Det vil passe mig sjæleligt bedst.

Dansk slaphed

Er rockkulturen og politik ikke to totalt uforenelige størrelser?

— Nej, det kan du ikke sige. Politik er også et spørgsmål om flere øvelokaler. Idrætslivet nyder godt af støtteordninger. Det samme bør dansk rock for at komme frem. Hvorfor er svensk rock fx så meget bedre end al den slaphed, der er i dansk musik? Det kunne have noget at gøre med, at der er meget bedre støtteordninger. Se på Göteborg, som har været en ren udklækningsanstalt for nye rockmusikere. Enten skal rock have et fabelagtigt godt og stort marked som det engelske, eller også skal den have kultur støtte — og det har man endnu ikke fundet ud af i Danmark. Det er politik. Og derfor drejer det sig om at få flere politikere ind, som ved, hvad det drejer sig om. At det ikke bare er skrig og skrål, men udtryk for positive værdier og identitet for en meget stor generation ... I øvrigt må du skrive, at det nu er på tide at få fjernet de fuldstændig sindssyge delaysystemer, der får musikken til at stoppe på et bestemt tidspunkt. Det er odelæggende for enhver stemning. Folk må kunne skrue langsomt ned. Det skulle kunne lade sig gøre ... Hvad mener du om 1985 som musikår?

— Frygteligt, hvis man taler om danske udgivelser. Der er næsten intet, som er værd at huske. Jeg må spørge, som jeg har gjort nu i tre år: Hvornår kommer den solo-LP fra Søren Wolff?! Ellers vil jeg minde koncerterne med Husker Dü og Leather Nun her i København samt en med Springsteen i London. Årets sensation må være The Men They Couldn't Hang. Jeg hørte dem i en lille Londonpub. De lagde ud med Whisky In The Jar — og fra første akkord eksploderede det hele

Demo

Denne demo-rubrik er til for at kaste lys på alt, hvad der rører sig i den danske musik under plade-stadiet. Her har dit band mulighed for at blive omtalt og præsenteret — det være sig alt fra boremaskine-akkorder i den mørke kælder til Bernadotte-funk fra forstaden. Det eneste krav er, at I sender et bånd til: GAFFA, Guldsmedgade 23 o.g., 8000 Århus C. Vedlæg meg gerne foto og en eventuel pressemeddelelse. Hep, hep, hep og pas på spejlene i '86.

Salomon

Der er mange gode ideer på dette bånd og meget at arbejde videre med.

Salomon spiller musik, der »ligger et sted mellem rock'n roll og no wave«, og de synger dertil på engelsk om bl.a. »krig, kærlighed, barndommens traumer og naturen som fællesnævner for alle mennesker«. Båndet er, som der står på kassetten, »recorded live in studio«, hvilket har givet plads til spontanitet — specielt den kraftigt effektpåvirkede guitar får megen plads til udfoldelse. Nu da bandet har fat i både de gode ideer, spontaniteten og spilleglæden, skulle de prøve at få det hele struktureret lidt mere. Arrangementerne virker

ofte lidt vel løse.

Booking (02) 40 54 77 (mell. 9-14).

Silage

Silage kalder sig selv en anderledes nyrockgruppe. Det er der i øvrigt mange bands, der gør, men Silage lyder faktisk ikke som de fleste københavnske nyrock-bands.

De kommer også fra Odense.

Sangen foregår på engelsk, og musikken er dansant, flot og enkel, med små uhøjtidelige lån af walking-bass og vokalharmonier fra swing-musikken. Netop det uhøjtidelige gør dem anderledes, og forskåner dem for den selvhøjtidelige os, der alt for ofte

hænger over de sortklædtes genre. Tak for det! Du kan også takke det uhøjtidelige enten ved at se Silage, næste gang, de er i byen, eller ved at booke dem på (09) 17 46 51.

The Sandmen

The Sandmen har lyttet til både Velvet, Underground, Beatles og Doors. De har også fået overført 60'er-musikkens intense stemning til deres egen rock. Gruppen skriver utroligt iørefaldende melodier, og når de samtidig formår at bruge det melodiske engelske sprog, som meget få danskere, opstår der hits.

Specielt nummeret »I hate your ways« bliver siddende allerede efter første gennemlytning. Så hvis de danske pladeselskaber ellers kan lulle sig lidt ud af du-og-jeg-dig-til-mig poppen, er her et indlysende alternativ. Giv The Sandmen pladekontrakt i 86.

Bekræft mine superlativer — hør dem live, eller book dem på (01) 37 53 15.

